

Защо, Лапчо, ти снощи въ разговора си съ К. Попова по тоя въпросъ, така излеко поглъдна на него и чакъ слѣдъ като повинкъ, ти осѣти всичката му важность, т. е. не пакъ всичката, защото до тая заранъ ти не бѣ провинкъ съвсемъ? — Добрѣ, но не говорихъ ли, макаръ и полунесъзнателно, тѣй както трѣбаше да говоря? Не е ли повторение на както стана съ първиятъ въпросъ, жертвоването на живота? — Да, повторение, но жално, като виждамъ, че и въ капиталните въпроси нѣмаше си ясно отсъчени понятия. — Забѣлѣжамъ поне, че говоря, както трѣбва да се говори, макаръ по нѣкога само инстинктивно.

Работата е, че азъ още при пързото си срѣщане съ Д. Попова при Спира, така завъртѣхъ една приказка, щото да му дамъ да помисли, че азъ съмъ кандидатъ на тоя съдъ и на борбата си противъ неправдите народни и членовъчески, и като че се червя отъ тоза си признание. Който си желае нѣщо, лесно го вѣрза. Тана и Поповъ и, види се, по негово скритно подказване и Горановъ на дважъ, на триждъ поиска да се изрази че съмъ «върти-опашка» и «измѣнчивъ» и т. н. Тоя и Поповъ много ясно се изразили прѣдъ К. Попова и го приклонѣли да мине въ тѣхния синедрий у Бобчега. Тозъ день щѣлъ да дойде отъ П-гъ единъ «протестъ» отъ Цанкова противъ Кобурга по поводъ на распѣжданието синодалнитѣ архиереи, за да се подпиша отъ емигрантитѣ, та искали да видятъ да ли ще го подпиша и азъ.

Азъ рѣшавамъ да го не подписвамъ. Отъ една страна тѣхна милостъ, особено палетата имъ, че дигнѫтъ голѣма гюрултия противъ мене, може да пишатъ на други емигранти, да изѣстятъ тоза даже въ България, па да ме омаскарятъ и въ нѣкой вѣстникъ. Отъ друга страна всичко тога ще ми бѫде доста полѣзно, за по-охолното ми врѣщане въ България. Но има че, ако би да не подпиша, миозина отъ емигрантитѣ може да се оттѣглѧтъ и да откажатъ подписа си. Нѣма ли тога да произгеде още по-голямъ скандалъ? Впрочемъ мисля да расправя на Попова причинитѣ за отказванието подписа си, т. е. че тога би било да попрѣчи на закрѣщанието ми и да приложа, да говори, че слѣдъ всички ще се подпиша и азъ. Но ако би това, като се узнае по сетнѣ, да ми донесе още по-вече главоболия? . . . . Впрочемъ . . . . faut laisser toujours